

Megalakult a Németh László Társaság

Június 26-án tartotta alakuló közgyűlését Hódmezővásárhelyen a Németh László Társaság. A közgyűlés megválasztotta a társaság vezetőségét. Díszelnök: Németh Lászlóné, elnök: Király István, titkárok: Földesi Ferenc, Cs. Varga István. Az elnökség tagjai: Almási István, Bíró Zoltán, Csizmadia Sándorné, Csoóri Sándor, Grezsa Ferenc, Imréné Barta Edit, Lendvai Ildikó, Pozsgay Imre, Rátkai Ferenc, Sándor Iván, Veress Péter. Választmányi tagok: Berek Kati, Czine Mihály, Funk Miklós, Kaposi Márton, Kocsis Rózsa, Lendvai Ferenc, Monostori Imre, Pálffy István, Péter László, Sükösd Mihály, Szabolcsi Miklós, Thierry Árpád, Vassné Nagy Erzsébet, Vekerdi László, Vörös László.

A vásárhelyi székhelyű új egyesület — mint alapszabálya mondja — arra törekszik, hogy „segítse a Németh László írásaiban rejlő szellemi értékek összegyűjtését, megőrzését; az irodalmi tudatba, a pedagógiai gondolkodásba, a magyar társadalom — különösen az ifjúság erkölcsi tudatába való beépítését”.

CSIZMADIA SÁNDORNÉ

Megnyitó beszéd

Tisztelt Vendégeink! Kedves Barátaink!

Mindenekelőtt hadd köszönjem meg az előkészítő bizottság és a magam nevében is, hogy hívásunkra eljöttek. Megjelenésük ezen a társaságalapító ülésen nyilván nem pusztán formális tiszteletadás Németh László neve és emléke előtt, hanem annak a kifejezése is, hogy fontosnak, megvalósíthatónak és megvalósítandónak tartják az ügyet, amelyért a tagtoborzó kürtöket megfújtuk.

Nem hiszem, hogy Németh László életútjának és munkásságának ismerői közül bárki előtt is indokolni kellene, hogy miért éppen Vásárhelyen született meg e most megalakítandó irodalmi társaság eszméje, hogy miért éppen ennek a városnak a gimnáziuma és könyvtára vállalkozik arra, hogy a Társaság ott-hont adjon, hogy a levelünkben még csak körvonalazott; de a mai közös tanácskozáson bizonyára teljesebbé és pontosabbá váló célok, feladatok megvalósítását segítse.

Önök jól ismerik azt a bensőséges kapcsolatot, amely a nagy író életének három évtizedében ehhez a városhoz kötötte. Ismerik a Cseresnyés-otthon alapításának történetét, az „Óraadók királyságának” krónikáját, emlékeznek a Kossuth-díj-adományozás gesztusára, s főképp azokra a művekre — az Égető Esztertől az Írás ördögéig —, amelyek megszületésében e városnak ihlető, modelleket adó szerepe volt. Ismerik az író visszaemlékező írásait, hálás vallomásait, amelyeket mi oly gyakran és talán megbocsátható elfogultsággal

Elhangzott a Németh László Társaság alakuló ülésén.